

Galeria Di Arte A&S

Marian Schmidt – Fotografie

Fotografia humanistyczna, portret i metafora w pejzażu to trzy główne kierunki obecne w twórczości fotografa Mariana Schmidta. Portrety to spotkania z niezwyklejmi postaciami. Fotografia uliczna to zauważanie ulotnych i intensywnych chwil. Nie tylko widzimy twarze ludzi, ale poznajemy ich emocje i stan ducha. *Marian Schmidt, fotograf humanista z nurtu Ronisa, Boubat, skupia swoją uwagę na człowieku i jego unikalnej osobowości oraz jego wnętrzu. Prawie każda twarz, którą fotografuje jest dowodem tej indywidualności człowieka zajętego głęboką refleksją* – Catherine Goffaux, „Photographies Magazine”.

W pejzażach artysta zwraca się ku metaforze. Abstrakcyjne faktury, formy mocno oddziałują na wyobraźnię i wykraczają daleko poza granice odzwierciedlania materialnej rzeczywistości. Czasem działają na podświadomość albo przypominają subtelne malarstwo Dalekiego Wschodu.

Marian Schmidt urodził się w Żyrardowie w 1945 r. Dzieciństwo i wczesną młodość spędził w Wenezueli. Po maturze wyjechał do Stanów Zjednoczonych, gdzie uczył się matematyki na Uniwersytecie Kalifornijskim w Berkeley, a później na Uniwersytecie Brandeis, koło Bostonu. Tam poznał wybitnego matematyka Johna Nasha (bohatera filmu „Piękny Umysł”), z którym przyjaźnił się. Pod koniec 1968 roku Schmidt miał okazję osobiście poznać mędrca J. Krishnamurtiego.

W 1969 roku uzyskał tytuł doktora matematyki. Jednak zrezygnował z kariery naukowej na rzecz wcześniejszych pasji: filmu i fotografii. Pojechał do Anglii i Szwajcarii na zaproszenie Krishnamurtiego aby z nim przebywać. Hermann Hesse i J. Krishnamurti wywarli wielki wpływ na niego w poszukiwaniu wartości duchowych w jego życiu i twórczości. Pod koniec 1968 roku, latem tego samego roku pojechał do Rzymu, gdzie poznał Felliniego i Antonioniego. Dzięki temu drugiemu dostał pierwszą pracę w Nowym Jorku jako asystent produkcji przy filmie „Wilk Stepowy”. W 1975 r. wrócił do Polski. Pracował jako asystent reżysera przy filmach fabularnych, podróżował także po kraju fotografując życie codzienne. W 1980 r. osiedlił się w Paryżu, gdzie pracował dla agencji fotograficznej *Rapho*.

Duży wpływ na jego metodę pedagogiczną miał Sergiu Celibidache, u którego uczył się fenomenologii muzyki. W 1997 r. powrócił na stałe do Polski razem z rodziną.

Jest autorem albumów: „Hommes de science” (Paryż 1990), „Marian Schmidt” (Paryż 1994), „Niecodziennie rozmowy z ks. Janem Twardowskim” (Warszawa 2000).

Na swoim koncie ma ponad sześćdziesiąt prestiżowych wystaw fotograficznych w Nowym Jorku, Berlinie, Paryżu, Londynie, Tokio, Zurychu, Wenecji, Dreźnie, Fort-de-France, Warszawie, Krakowie, Poznaniu, Łodzi, Gdańsku, Katowicach, Szczecinie oraz w rodzinnym Żyrardowie. Jego fotografie znajdują się w kolekcjach państwowych i prywatnych w Stanach Zjednoczonych, Francji, Niemczech, Szwajcarii, Belgii, Islandii, we Włoszech i w Polsce. Píše o fotografii i jest cenionym pedagogiem. W 2002 roku uzyskał tytuł doktora habilitowanego w dyscyplinie fotografia artystyczna. Obecnie jest dyrektorem i wykładowcą Warszawskiej Szkoły Fotografii (www.wsfoto.art.pl).